

дурджиски дюкянъ въ града ни. Неговата цѣль бѣше тукъ двойна, подѣ името на занаята, той распространяваше и революционерскитѣ идеи изъ младежитѣ на града, които се трупахъ да си правятъ кундури и по нѣкога да слушатъ проповѣдитѣ му, а особено ги привличаше съ тайно испратенитѣ му картини на бойтъ на българскитѣ бунтовници Х. Димитра съ черкезитѣ и турцитѣ и други, каквито имаше въ него врѣме, като България съ веригитѣ, България съ великитѣ си царѣ, Крума, Симеона, Иванъ Асеня I и II-ий. . . . Още чрѣзъ него ний си доставихме уставтъ на българския Централенъ Комететъ отъ Женева, Български гласъ, сжщо и Българска Свобода и Независимость Любенъ Каравелова изъ Букурещъ. Той бѣше на възраст 26 — 27 години съ срѣденъ бой, русъ съ лице по-долѣ тѣсно длъгнесто и валчесто съ долни челюсти тѣсни и островръхи, на дѣсната си страна имаше една брадавичка съ черни дълги косми, нестригани, а мустакисъ му прилични на кюсе, въ срѣдата съ чести и къси, а къмъ края повече дълги и отвѣсно спуснати косми, на лице блѣдожелтъ и съ омилни и привлѣкателни очи. Когато стана бунтъ въ Стара-Загора той бѣше на Узунджовския панаиръ, дѣто оттамъ, като види работата каква е и на какво клони, бърже-бърже и си накупи стока и се завърна въ града, та си работеше, безъ да се бои че и той е въ числото на подозрѣнитѣ, като всѣка минута очакваше да го призоватъ и затворятъ. Въ мѣсець Октомврий го затворихъ при другитѣ подозрѣни и виновни въ едноврѣмешний «Бизистенъ» прочутата по въстанието ни затворница, (която трѣбва да се опише отъ лѣжащитѣ въ нея по-подробно), дѣто оттамъ единъ по единъ се викаха на полицията прѣдъ нарочно испратената Цариградска комисия отъ Султанъ Абдулъ Азиса, да ислѣдва въпросътъ на възбунтаванитѣ, и да накаже виновнитѣ, а да отпусти невиннитѣ, щото най-сѣтнѣ в той бѣше въ числото на тѣжко виновнитѣ на брой около 50 души, които прѣзъ Януарий и Февруарий се испратиха на затворъ въ Едирне, които прѣзъ лѣтото 1876 год. Юний 6—18-ий се пустанаха отъ затвора чрѣзъ исканието на